A Budapest-Rákoskeresztúri Missziói Református Egyházközség lapja

Keresztút

II. évfolyam 3. szám Karácsony

Kedves Olvasó!

Eljött a Karácsony – a várva várt. Eljön, eljött az új esztendő is, amitől olyan sokat várunk. Ám mind az ünneplésünk, mind az új esztendőnk is azon áll, mi történt előtte. Ahogyan valaki ezt megfogalmazta: *„A múlt nem mögöttünk van, hanem alattunk, azon állunk.”* Vajon mi előzte meg ünneplésünket? Volt-e megélt Adventünk? A minket körbefogó világ az ünnep közeledtével mind hangosabb, színesebb, díszesebb lesz – ebben kellene nekünk minden évben elcsendesedni, önvizsgálatot tartani, lelkiekben készülni, leegyszerűsödni, és csak az EGY lényegesre gondolni, figyelni. Megfeszülten várni a Megfeszítettre – mint Aki már eljött, mint Aki eljövendő újra. Nézni a jászol egyszerűségére; magunkba szívni a szeretet nagy parancsolatának egyszerűségét; János apostol kicsi mégis hatalmas mondatának csodáját *„Az Isten szeretet”*. Bizony akkor kellene imádkozni, amikor figyelmünk folyamatosan a földhöz tapad: munkahelyi zárás, ajándékvásárlás, takarítás, fizikai rákészülés az ünnepi együttlétekre… (Lelkészek és családjaik is néha úgy néznek az ünnepre, mint valami „nagyüzemi hajtásra”, ahol alkalom alkalmat követ, s a végére elfáradás marad, miközben mindent sikerül nagyjából „lebonyolítani”.) Hát igen: itt a baj! Mi „lebonyolítunk”, melyben nincs helye az *átélésnek*, a *figyelésnek – ünnepünk is olyan, mint az életünk: csak a „tenni” a „lenni” helyett*! „Kezdd rajtam, Uram!” – imádkozom e sorok leírása alatt, hogy „ne lebonyolítsak”, hanem úgy ünnepeljek, úgy szolgáljak, úgy szervezzem ezt a sok együttlétet, úgy készüljek rájuk, hogy közben

ne vesszen el a lényeg! ***Legyen időm „egy jó nagyot szippantani az ünnepi levegőbe", megállni, átélni, és csak örülni. Mert az ünnep előkészülete kétezer évvel ezelőtt kezdődött!*** Igen, ez is a mi közös múltunk, az én közös múltam is, amin állhatok! Szeret az Isten! Újra átélni, örülni neki, elcsudálkozni rajta! Mert csak akkor tudok viszont szeretni! Az Istent nem tudom szeretni anélkül, hogy be ne fogadjam, magamba ne engedjem az Ő szeretetét lelkem legmélyéig – megállva, ámulva, mint a gyermekek a karácsonyfa alatt! Nincs más forrása az Isten fele irányuló szeretetünknek. A jászol, a kereszt, az üres sír és a lángnyelvek titka ez! Milyen jó együtt látni Karácsonyt, Nagypénteket, Húsvétot és Pünkösdöt! Ha Istent tudom szeretni szívem mélyén, ha megértem, megérzem, közel engedem magamhoz ez ünnepek történéseit, mondatait, motívumait, akkor az Isten iránt újra meg újra fellobbanó szeretetem már átjár mindent! Tele leszek hálaadással! Adventem, Karácsonyom, Újévem mind-mind megtelik az Isten iránti hála, szeretet által életre keltett mozdulatokkal, ember-szeretettel, hittel, templomba járással, Úrvacsorával, békességgel, Isten iránti engedelmességgel, az Ige által adott iga boldog hordozásával, az evangélium hirdetésével… Adja meg a Mindenható Isten, hogy forrásunk, motivációnk, céljaink, vágyaink, győzelmeink ebből a szeretetből, s ennek ünnepi és hétköznapi megéléséből fakadjanak! Ámen! ✐ *Sóskuti Zoltán lelkipásztor*

Testvér-gyülekezetünkről

LÁZÁR ISTVÁN, *VAJSZLÓI PRESBITER*: ***LEVÉL VAJSZLÓRÓL***

Kedves Olvasók! Nagy tisztelettel és szeretettel köszöntöm Önöket kicsi országunk egy elfelejtett és mostohán kezelt szegletéből, a horvát határ mellett elterülő Ormánság fővárosából, Vajszlóról. Fővárosunktól 250 km-re, de XXI. századi élő, gondolkodó és érző, Istenben hívő és bízó reformátusként múlatjuk hétköznapjainkat.

Nagy izgalommal és szeretettel vártuk a nyár elején hozzánk érkező rákoskeresztúri gyülekezet kicsi, de lelkes küldöttségét. Végre elérkezett a látogatás és a várva várt találkozás pillanata. A találkozáskor eloszlott az ismeretlennel szembeni izgalom és kialakult egy olyan érzés, mintha már évek óta ismernénk egymást. A lelki hasonlóság, az Istenbe vetett hitünk azonnal összekötött bennünket. Igyekeztünk megmutatni

vendégszeretetünket, ételeinken keresztül gasztronómiánkat, bár az itt töltött idő rövidsége keveset engedett bemutatni.

Talán a legnagyobb élményt a közös kirándulás nyújtotta, amelynek alkalmával ízelítőt próbáltunk adni a még meglévő mesterségekből, hagyományainkból, múltunk relikviáiból és a táj szépségéből. Betekintést nyerhettek kedves testvéreink a horvát kisebbség vendéglátásába, faluszerkezetébe, az ormánsági falvak bokortelepülés jellegét is láthatták. Találkozhattak a valaha vad és szabályozatlan határfolyónkkal, a Drávával.

A vasárnapi közös istentisztelet után elköltötte mindenki az ebédet vendéglátójánál, majd elkövetkezett a nehéz búcsú.

Tisztelettel köszönjük Gyülekezetünk és vendéglátóink nevében a kedves és igen értékes ajándékokat, melyekkel megleptek minket. Bízunk benne, hogy ez a kezdődő kapcsolat kiteljesedik, és áldást hoz gyülekezeteink életébe. Isten áldását kívánjuk Testvérgyülekezetünk minden tagjára a 2009-es esztendőben is!

Meghökkentő

PALÁSTHY ZSOLT:
A TÉLAPÓ VISSZATÉR!

Sok-sok emberöltő óta kedves hagyomány, hogy december 5-én este meglátogatja a családokat a Mikulás, és figyelmes ajándékokkal lepi meg, főként a kisebbeket. Nem az ajándék ára a lényeg, vannak drágább és olcsóbb ajándékai, de mindegyik egyformán értékes, hiszen azzal a krisztusi szeretettel adja, ahogy annak idején Szent Miklós püspök szinte a teljes vagyonát a rászorulók megsegítésére fordította. (Ennek már csaknem 1700 éve.) Mindezek ellenére úgy tűnik, hogy Myra püspöke nem tudja felvenni a versenyt a jelen kor igényeivel, és lemaradni látszik jóval fiatalabb „kollégája” a Télapó mögött. A Télapó igen komoly logisztikai bázist működtet a messzi északon – Lappföldön – a hóréteg alatt. Néhány tulajdonságában megpróbál hasonlítani idősebb vetélytársához, *csillogó ajándékaiból csak a lényeg hiányzik: az isteni szeretet.* Ráadásul segítőtársra is akadt a krampusz személyében; ilyen kollégával egy Szent püspök nyilván nem is dolgozna együtt. Egyébként a Télapó sem fiatal – kb. 400 éves (ezt a TV híradóból tudom) – és azt gondolhatnánk, hogy rénszarvasszán ide, rénszarvasszán oda, eléggé

elfárad, mire végiglátogatja az összes gyermeket, ezért most majd egy évig pihenni fog.

De nem! Az Adventi időszakban az Isten Egyszülött Fiának születésnapjára készülünk mindnyájan. Nem csak a hívő keresztények, hanem valóban szinte mindenki. Ezt onnan lehet tudni, hogy az adventi koszorúk nagy számban fogynak a helyi hipermarketek és virágüzletek polcairól. Mindenféle típust lehet kapni, egyaránt válogathatunk „energiatakarékos” egy-gyertyás kivitel, és pazarul díszített sokszínű változatok között. Nem szaporítom tovább a szót: várakozunk, míg elérkezik Karácsony.

És ekkor a Télapó visszatér!

Megdöbbentő, hogy milyen sokoldalú ez a fehér szakállú, piros ruhás bácsika. Nem kisebb dologra vállalkozik, mint megpróbálja helyettesíteni a Megváltót. És ez sajnos nem csupán fantáziálás! Az üzletek polcai roskadásig tele vannak adventi és karácsonyi naptárakkal, csokikkal, képeslapokkal és egyéb csecsebecsékkel, melyeken egy pazarul feldíszített fenyőfa elöl, egy bozontos szakállú, piros ruhás, mosolygós Télapó kacsint ránk. Télapó propagandagépezete olyan jól működik, hogy az utca emberét megkérdezve, tízből öt biztosan nem tudja, hogy mit ünneplünk karácsonykor. Felmerült bennem egy kérdés: Megéljük-e, hogy húsvétkor a Télapó ismét visszatér?

Elmélkedés, vers

KOVÁCS LÁSZLÓNÉ KORNÉLIA: CSENDES CSODÁK...

Karácsony táján az ember végez egy kis számvetést, hogy is telt el ez az év. Milyen örömben, bánatban, vagy csodák közt telt el, várok-e még valamit ettől az évtől? Hálát adok az Úr Istenek, hogy ez az év sok mindent adott; leginkább lelki feltöltődést a bibliaórák alatt és a gyülekezeti hétvégén, Mátraházán. Sorolhatnám még azt is, hogy a számomra fontos Igehirdetéseket többször is meghallgathatom, akár CD-ről, akár az internetes portálon keresztül.

Hogy miért is adtam címnek a *„Csendes csodák”*-at, azért, mert gyarló emberként mindig valami nagyra vágyunk, és észre sem vesszük, hogy az Úr Isten mennyi sok csodában részesít naponta bennünket, amit mi

természetesnek veszünk. Ezért is szeretem *Reményik Sándornak* ezt a versét, mert arra tanít, hogyan éljünk figyelmesen, mert csak Istenre hagyatkozva tudunk „minőségi” életet élni. Ő formál és tudja sorsunkat, mert a hit a remélt dolgokban való bizalom. Hiszem, hogy Isten nem csak másoknak, hanem nekem is bűnbocsánatot, örök igazságot és üdvösséget ajándékoz az Ő ingyen kegyelméből, egyedül a Krisztus érdeméért. Próbáljunk a „kis” dolgokban is megtalálni Istent, minden öröm és csoda forrását. Mert csak Ő képes mindazzal megajándékozni, amire vágyódunk.:

Ne várd, hogy a föld meghasadjon
És tűz nyelje el Sodomát.
A Mindennap kicsiny csodái
Nagyobb és titkosabb csodák.
Tedd a kezedet a szívedre,
Hallgasd, figyeld, hogy mit dobog,
Ez a finom kis kalapálás
Nem a legcsodásabb dolog?
Nézz a sötétkék végtelenbe,
Nézd a kis ezüst pontokat:
Nem csoda-e, hogy árva lelked
Feléjük szárnyat bontogat?
Nézd, árnyékod hogy fut előled,
Hogy nő, hogy törpül el veled,
Nem csoda ez? - s hogy tükröződni
Látod a vízben az eget?
Ne várj nagy dolgot életedbe,
Kis hópelyhek az örömök,
Szitáló, halk szirom - csodák.
Rajtuk át Isten szól: jövök.

Meghökkentő

SÓSKUTI ZOLTÁN:
KÜLÖNÖS SZÜLETÉSNAP

Egy embernek születésnapja volt. Nagy bulit szervezett, meghívott mindenkit, akit ismer, hogy jól érezzék magukat, és együtt örüljenek születése napjának. El is jött mindenki. Boldogan nézett szét köztük - ám aztán arcára fagyott mosolya. Az elkészített ételt-italt mind megették, megitták. Jól érezte magát mindenki. Ünnepeltek is, ajándékot is hoztak,

jót beszélgetett mindenki... Csakhogy egymást ünnepelték, egymásnak adtak ajándékot, és egymással beszélgettek – s az ünnepeltet senki fel nem köszöntötte, senki nem hozott neki ajándékot, senki sem szólt hozzá... Elfelejtve, csendesen ült a sarokban... Értetlenül és szomorúan nézett a távozó vendégek után...

Bizonyságtétel

KOVÁCS LAJOSNÉ ETELKA: „KÓRHÁZI NAPLÓ”

(RÉSZLETEK)

A helyzetemmel való foglalkozás közben álmélkodtam, hogy Isten milyen igéket, milyen könyvet adott kezembe, pedig nem tudatosan kerestem, csak úgy jött, mint az árfolyam. Boldog voltam. Így még sokat nem tapasztaltam meg Isten ígéreteinek beteljesedését. „Ne félj, mert én veled vagyok”. Teljes bizonyosságot adott arról, hogy az örök élet várományosa vagyok. Mérhetetlen boldogság, nyugalom szállt meg. Ez zsongott bennem: – Életem ideje kezedben van. – Te tudod Uram, hogy mi a szándékod velem. Ha elvégeztad bennem, amit Te akartál, köszönöm, s vigyél majd a Te országodba. De, Te tudod, hogy van-e még feladatom erre a földön, – legyen meg a Te akaratod.

Ezután teljes nyugalommal készülődtem a kórházba. Bennemelemen reggelén Jób könyvéből és János ev. könyvéből olvastam. – Kétféle ígéretet értettem meg benne

Jób 19:25-27. „Mert én tudom, hogy az én megváltóm él, és utoljára az én porom felett megáll. És miután ezt a bőrömet megrágják, testem nélkül látom meg az Istent. Akit magam látok meg magammal; az én szemeim látják meg, nem más.”

Még ezen a délelőtt a műtőasztalra kerültem. Elvégezték a szükséges beavatkozást. Ezután egy kis komplikáció következett be, amiket az elhárítása után az intenzív osztályra kerültem. Állapotom javulása után egy résztagos kórházba vittek. Szobatársaimnak lehetőségem volt Isten kegyelmére benőni. Nyitott volt a szívem.

Másnap már hazajövetelemről volt szó, amikor újabb probléma merült fel és újra az intenzív szobába kerültem. Orvosok, nővérek, műszerek, EKG, vérnyomásmérés, oxigén, injekciók, monitorok társaságában szinte mozdulatlanul feküdtem. De tiszta tudattal, és teljes bizonyosságban. Hosszú volt az éjszaka, egy szemhunyást sem tudtam aludni.

S mintha önszóllt volna belém, bibliai igék jutottak eszembe, énekek, olvasott idézetek. Ezt ezeket korábban nem tudtam megjegyezni, elmondani sem. Eltemetődtek bennem. Bánkódtam is miatta, hogy nem tudom megtanulni, elmondani idős korom miatt nehezen megy a tanulás.

Nem volt bennem semmi félelem, pánik. Imádkoztam tő-szavakban: Legyen így Uram, ahogy Te akarod, ahogy Te jónak látod. A

Elmélkedés DR. HAJDÚ CSABA *GONDNOK:*

„MENJÜNK EL MIND BETLEHEMIG...!”

(Lk. 2,15b)

Mi mindent meg nem tesz a családjáért az ember! – mondta egyszer évtizedekkel ezelőtt egy ismerősöm. Ez a „mi minden” tulajdonképpen sok mindent jelent:

- Szeretetet, törődést családunk tagjaival.
- Sok munkát, az anyagi feltételek előteremtését.
- Áldozatot, lemondást gyermekeink előbbre jutása érdekében.
- Sok fizikai fáradságot, időt, fölöslegesen és hasznosan megtett utat.

A fentiek többé-kevésbé jellemzik a jó szándékú emberek családjukért hozott erőfeszítéseit. Mindezeket a hasznos törekvéseket azonban könnyen megingathatja, netalán derékba törheti egy nem várt esemény: munkahely elvesztése, betegség, haláleset, egyre nehezülő életkörülmények, melyek erősen hatnak érzelmeinkre, lelkiállapotunkra.

Ki tud segíteni? Mi a megoldás? Merre menjek? – kérdezzük jó tanácsra várva, megoldást remélve. A fent idézett Ige vers is egy jó tanács, amelyik bármilyen élet helyzetben segítségünkre lehet.

Mit jelent a ma emberének a Betlehemig való elmenetel? Azt, amit az Úr Isten kijelentett a betlehemi pásztoroknak az első karácsonyon*: „Ne féljetek, mert hirdetek néktek nagy örömet… született néktek ma a Megtartó, ki az Úr Krisztus…!” (Luk. 2, 10-11.)*

A betlehemi jászol a menny és a föld találkozása, a testet öltött Isteni Szeretet megszentelt „temploma”! Lélekben ide kell eljutnunk, ezen a karácsonyon is, hogy személyesen találkozhassunk az értünk megszületett, majd kereszthalált halt és feltámadott Jézus Krisztussal! Menjünk hát Hozzá bátran! Boruljunk le Előtte! Imádságban tárjuk ki Előtte őszintén bűnökkel, kétségekkel, gondokkal, örömökkel, hitetlenséggel teli szívünket! Őbenne találhatjuk meg igazi önmagunkat. Ő az, aki megszabadít félelmeinktől, lelki nyugalmat, békességet és örömöt adva, hogy egy Istentisztelet, egy bibliaóra, de betegágyunk, vagy akár magányos otthonunk is „Betlehemmé válhasson”!

Őhozzá eljutni, Hozzá irányítani, Felé terelgetni szeretteinket, ez legyen az idei Karácsony legfontosabb tennivalója az ezer sok más tennivaló között!

„Jöjjetek énhozzám mindnyájan…..!” (Mt.11,28) hangzik 2000 év óta Jézus Krisztus hívása. Ne a pénzügyi válságkezelő-, vagy életvitel szervező menedzserekre hallgassunk, hanem Őrá, Aki az egyszerű pásztorok szavain keresztül is szól hozzánk: *„Menjünk el mind Betlehemig..!”*

Menjünk tehát Jézus Krisztushoz, az értünk született Megtartóhoz, hogy átélhessük bűnbocsátó kegyelmét, megtapasztalhassuk gondoskodását, szeretetét! Mi is csatlakozzunk hálás szívvel az angyali kórushoz: *„Dicsőség a magasságos mennyekben az Istennek, és a földön békesség, és az emberekhez jó akarat!” (Lk 2,14.)* Ezekkel a gondolatokkal kívánok áldott, békés karácsonyi ünneplést!

Örök Karácsony

Úgy jöttem el a messzi korból,
hogy senki nem tartott velem.
Lábam nyomán hó csikordult,
baráttalan, testvértelen
jártam utam, örömre vágyva,
s nem volt igaz karácsonyom,
az álmok csillogó palástja
ronggyá silányult vállamon.

Így ért el ISTEN, s életembe
vakító fénycsóvát dobott,
mikor lelkemhez ért a LELKE,
remegtem, mint a pásztorok.
Megtartót látni Betlehembe
nagy félelemmel mentem én.
Ötvennyolc éve... énekelve
áldom, csodálom azt a fényt.

A fényt, mi bennem egyre árad,
s öröm lesz, parttalan öröm.
Nem kétnapos megújulást ad,
múlton, jövőn is átsöpör,
s tűnik előle balga álom,
hiú vágy, karmos fájdalom...
Köszöntelek, örök karácsony,
mindennapos karácsonyom.

Sodor e szent öröm magával,
esztendők áldás-árja hajt,
mint holt kavics, a tiszta árban
alámerül a bűn, a baj.
Testvér-köröm, népes családom
lebeg a lágy hullámokon...
Köszöntelek, örök karácsony,
mindennapos karácsonyom.

Füle Lajos

A gyülekezet életéből

CIEKLINSZKI SÁNDORNÉ ÉVA

EGY HÉTVÉGE MARGÓJÁRA

(Visszaemlékezés a nyári gyülekezeti hétvégére)

Közeledik az év vége: egyre inkább számba vesszük, mi minden történt velünk ebben az esztendőben. Igaz ez otthon a szűk családunkban, de a tágabb, a gyülekezeti családunkban is. Mert az idén sok helyütt és sokféle formában ezt volt módunk megélni: ahogy egyre inkább formál minket az Úr Lelke, hogy egy család lehessünk, Isten gyermekeiként.

Ennek egyik legszebb állomása a Mátraházán eltöltött Csendes Hétvége volt, amikor június 27-én, péntek délelőttől 30-án, hétfő délig időzhettünk a Dunamelléki Református Egyház Kerület Székházának Konferencia Központjában, ahol már a bejáratnál a felírat bíztatóan fogadott: *„Áldás Békesség; Jól tetted, hogy eljöttél”*! Valóban jól tettük, hogy elmentünk, mert így alkalmunk volt megtapasztalni Isten gondoskodását, tanítását és szeretetét. Az előadások témája a „Három Igen” köré csoportosult, a *Róm.15,7* alapján *„Fogadjátok be tehát egymást, ahogyan Krisztus is befogadott minket az Isten dicsőségére”*.

Lelkipásztorunk igen komoly formában foglalkozott az ember lelki szükségleteivel, hogyan ismerhetjük meg magunkat egy belső utat megjárva, de mindvégig Isten előtt állva, miután pedig felfedeztük magunkat a valóságban is, módunkban áll bűneinket letéve a múltunkat is elfogadni. Ha Isten Igent mondott rám, akkor én is igent mondhatok magamra! Ha elfogadtam Isten szeretetét, tisztítását, gyógyítását, akkor már tudok ilyen szeretettel fordulni a testvérem felé is, és már képes leszek arra is, hogy valóban megélhessem a Róm.15,7-ben leírtakat, befogadjam a másikat a szívembe! Innentől már Igent mondhatunk a jövőre is, megváltozott énünkkel készek vagyunk szolgálatra, felebaráti szeretetre.

Ezeket a gondolatokat támasztották alá az „Esti üzenetek” témái is, (A Krisztus elé leeresztett béna és a Bűnös asszony) melyeket Csordás János és Babos Boglárka hoztak elénk, sok új ismerettel és egyéni megvilágítással tanítván. Az esti alkalmak egyik pontja volt, mikor testvérek mondták el bizonyságtételüket, mi módon találta meg, szólította meg, szólította meg újra és újra őket Isten egy-egy Igéjén keresztül.

Ezekhez társult még „Napfelkelte elmélkedés”, sok csoportbeszélgetés, játékok, éneklések, de nem csak a lélek lett jól tartva; a szellemi eledelek mellett kitűnő ellátást kaptunk, finom és bőséges étkezések formájában, remek körülmények között laktunk, a gyermekeket is sok jó játszóhely fogadta, mindez dicséri a helyet és annak mindenre gondot viselő vezetőjét. Kirándulásokat is szerveztek a túrázásban jártasabb testvéreink. Első alkalommal leereszkedtünk Sástóra, (eközben alkalom adódott egy kis fizikai segítségre a kicsik és a gyengébbek felé), ahol a gyerekek nagy gyönyörűséggel etették a vadkacsákat, majd igyekeztünk vissza az üdülőbe, nehogy elkéssünk a vacsoráról, amit igen kiérdemelt a

le is, fel is túrázó csapat! Másnap busszal mentünk fel a Kékestetőre, ahonnan csodás kilátás nyílt a környező hegyekre, működött a kilátó, a kevésbé szédülős testvérek azt is megmászták, az Állami Szanatórium parkjában pedig remek sétát tehettünk, a mókusok tenyerünkből ették a mogyorót. Vasárnap este – engedve a „sportos testvéreinknek” sor került az EB döntő megtekintésére is – természetesen „gyülekezeti légkörben”. Akiket ez nem vonzott, mély baráti beszélgetéseket folytathattak, szóval ki-ki vérmérséklete szerint. Hétfőn délelőtt még hátravolt egy közös összegzés, „morzsaszedegetés”, majd a finom ebéd után indulás Budapestre. Mindannyiunk szívében az volt, hogy hálával köszönjük Égi Jó Atyánknak ezt a testi-lelki felüdülést adó, testvéri közösségteremtő együttlétet, és hisszük, hogy a tanítások, amiknek részesei voltunk, további gazdag áldásokat hoznak az egész Gyülekezet, a Krisztus Teste számára.

Elmélkedés, vers

GYIMESINÉ ZOLTÁN SZEMERKE:

ISTEN SZÖVETSÉGE KORUNK EMBERÉVEL

Jelen sorok megírása előtt feltettem a kérdést: kinek, mit és miért szeretnék írni? Kedves Olvasó, erre magamnak a következőket válaszoltam: sokszor olyan „zűrzavarosnak” érzem világunkat, sokféle információ özönlik körülöttünk, sokféle hatás ér, jelen világunk értékrendje mindinkább egysíkú, sokszor nélkülözve a hagyományos, keresztyén értékek képviseletét, és ezek a „közhelyek” még hosszan sorolhatók…; nem teszem. Engem nagyon elgondolkoztat az, hogy a mai kor embere miként tudott ennyire eltávolodni Istentől, Aki most is itt van, a régmúltban az embernek felajánlott segítsége, szövetsége most is érvényes, „csak” élnünk kellene ezekkel. Súlyos betegségem egyik következményeként rendelkezem azzal, amivel kevés embertársam: idővel. A kapott szabad időmben sokat olvasok, elmélkedek, méltatlannak, ám annál inkább kiváltságosnak érzem emiatt magam. Jó, ha mindennapos, „taposómalomszerű” küzdelmeink során tudjuk, hogy Isten állandóan itt van köztünk, Tőle hit által erőt, kegyelmet és problémáink megoldásához segítséget kaphatunk.

Minden ember megváltásra szorul, mert természete az Istentől való elidegenedés és elszakadás következtében megromlott, bűnös, ezért a

szent Isten kárhoztató ítélete alatt áll, bár Ő nem akarja a bűnös ember halálát, hanem hogy az megtérjen és éljen. A megtisztítás a szövetségi áldások közé tartozik: „Tiszta vizet hintek rátok, hogy megtisztuljatok”(Ez. 36,25) „Szövetséget kötök velük, hogy békében legyenek.” (Ez. 34, 25). **A legnagyobb kegyelem az, hogy Isten szövetségben áll az emberrel.** Istennek az emberrel kötött szövetsége az egész Bibliát átszövi, hol „explicit”, közvetlen, kijelentések, hol ígéretek formájában. Isten megfogadta, hogy Ő soha nem lesz hűtlen az emberrel kötött szövetségéhez, ezzel a szövetséggel bizonyítja a Benne bízó emberek iránti állandó gondoskodását, figyelmét. Ezért semmiféle külső vagy belső veszély nem félemlítheti meg Isten gyermekét, **hit által földi életünk a menny előszobájává válik.**

Jézus Krisztusban, aki pecsétje Istennek az emberrel kötött szövetségének, megjelent az Isten üdvözítő kegyelme minden embernek, és ez arra nevel minket, hogy szakítsunk az istentelenséggel és a világi kívánságokkal, a mostani korban éljünk mértéktartóan, szentül, azaz igazságosan és Istennek tetsző módon, mivel várjuk a mi boldog reménységünket, a mi nagy Istenünk és Üdvözítőnk, Jézus Krisztus dicsőséges megjelenését. (Titusz 2, 11-13). Isten maga adja nekünk a győzelmet, életünk küzdelmeire a dicsőséges megoldást Jézus Krisztus által.

Szövetséget az Úr időről-időre megújítja, az Övéinek felhívja a figyelmét, hogy „örökkévaló az Ő kegyelme, és nemzedékről nemzedékre az Ő hűsége” (Zsolt 100;5). Szövetségének ilyen megújításaként is tekintek közelgő Karácsonyi ünnepeinkre is. Milyen az az ember, aki magáénak éli meg Isten szövetségét? Mikeás könyve 5;6 helyén többek között ezt találjuk: *„…mint az Úrtól jövő harmat, mint a fűre hulló zápor, mert nem emberben reménykedik”*, Isten válasza erre Jeremiás szavai szerint: *„Ne félj tőlük, mert én veled leszek, és megmentelek! – így szól az Úr” (Jer 1;8).*

Az Atya Egyszülött Fiát adta nekünk, mint a szövetség pecsétje, szövetség létrejöttéhez adta Szent Lelkét. Ezért *„az Isten által vetett szilárd alap azonban megáll” (2Tim.2,19)*, és egyetlen hívő sem veszti el azt az örökséget, amelyet Isten a szövetségben biztosított. Korunk

emberének „összezavarodott” értékrendű világában erőt tud adni többek között az Isten alábbi két ígérete is: *„Hatalmassá lesznek az Úr által, és az Ő nevében bízva élnek (Zak. 10,12),* Vigasztalásul szolgálhat számunkra, akik gyakran szorongunk, elfásulunk, belefáradunk mindennapi küzdelmeinkbe, az hogy megerősödhetünk az Úrban: *„Nyitott ajtót adtam eléd, amelyet senki sem zárhat be” (Jel. 3,8).*

A gyülekezet életéből

ZOLLER FERENCNÉ GABIKA

„ISTENÜNKRŐL ÉNEKELNI JÓ”

(147. Zsoltár 1. verse)

Milyen igaz ez a zsoltárvers a gyülekezet közösségében, de különösen igaz énekkarban, több szólamban. Így tapasztaljuk kórusunkban is, közel egy éve, mióta szolgálunk az Istentisztelet (főleg) ünnepi alkalmain.

Az énekeink 3-4 szólamú kórusművek, melyeknek szerzői a XVI. századi klasszikusoktól kezdve a múlt századi (XX. századi) egyházzenei szerzőkön át a maiakat is felölelik. Az év eleje óta éppen 10 darabot énekeltünk el, és szeretnénk ezt a számot tovább bővítve „gazdagodni”. Újabb 10-12 mű van a „tarsolyunkban” (művenként 16 példányban), éneklésre várva. (Karácsony, Újév, Böjt, Húsvét, Pünkösd)

A kóruspróbáink rendszeresek: heti két alkalommal, péntek este és vasárnap reggel, ahová új tagokat is szeretettel várunk. („ÉNEKELNI JÓ” jelszóval!!!) Létszámunk a próbákon közel sem állandó (sajnos) a sok akadályoztatás miatt: min. 6, esetleg 10 fő. Hála Istennek, a szolgálatra eddig mindig összejött min. 10 fő. (A max. létszám 16 fő volt!) Azonban karvezetőből kettő is akadt: a szervező, zenekedvelő (jelen írás szerzője) és a zenetanár Samu Éva személyében, akik lelkes segítőtársakra találtak.

A kórus fő erőssége – a jó hang mellett - az, hogy SZERET énekelni! Ezek Istentől kapott áldások, ezért a kapott tálentumot vétek lenne „elásni” (így vélem). Isten segítségével tehát továbbra is reménykedünk „életképességünkben”, és próbálunk megtenni mindent a cél elérése érdekében. Célunk: Isten dicsőségét hirdetni, tanúsítani, és jó kedvvel szolgálni Őt az ének által is! Hálát adunk Istennek, hogy „méltat” erre minket. Reméljük, hogy a gyülekezet örömére is szolgálunk, és szeretettel elfogadja szolgálatunkat!

A gyülekezeti életről

FERENCZ ANNAMÁRIA:

ERDÉLYI NAP: ÖSSZETARTOZUNK!

Elsősorban szeretnék hálát adni az Úrnak, hogy elkészítette és megáldotta ezt a napot! Azt hiszem, mindannyiunk nevében elmondhatom, hogy gyönyörű és értékes pillanatokat élhettünk át ezen az alkalmon.

Egy személyes élményemet szeretném megosztani a testvérekkel. Szombat reggel, amikor beléptem a templomunk ajtaján, egy különös érzés volt bennem. Mintha egy pillanatra otthon lettem volna, érzékelni lehetett az izgalmat és egy különösen jó atmoszférát, ha fogalmazhatok így „erdélyi hangulatot”. Igen, Erdélynek van egy speciális hangulata számomra. Az ott élő emberek közvetlensége, vendégszeretete, kedvessége sok embert megérintett már. Könnycseppek gördültek végig az arcomon, mikor megcsodáltam a kiállítást és a népviseletbe öltözött testvéreket, illetve az Erdélyben született írók, költők munkásságának eredményeit, a könyveket. Mintha ők is ott lettek volna velünk…..

Majd közösen elénekeltük a Székely Himnuszt, gondolva az őseinkre és a szórványban élő magyarságra. Egy olyan Istentiszteleten vettünk részt, melynek lelkipásztora már nincs az élők sorában. Dr. Csiha Kálmán prédikációját hallgattuk méltó módon, és egy perces csendben emlékeztünk róla.

Felidéztük az Erdélyi Nagyasszonyok, Benedek Elek, Dsida Jenő, Reményik Sándor, Wass Albert emlékét. Hallhattunk szép verseket, mesét erdélyi tájszólással, a kórus által előadott zsoltárokat. Bartók Béla: „Három csíkmegyei népdal” műve hallatán lecsuktam szemeim, és újra otthon éreztem magam. A magasba nyúló fenyvesek, a Szent-Anna tó gyönyörű látványa, erdélyi illatok, néptánc és a népi értékek idéződtek fel bennem.

Megemlékeztünk egy olyan népcsoportról, akik énekeikkel, népviseletükkel különleges szokáskincset hoztak a Kárpát-medencébe. Ennek tükrében hallhattunk két csodálatos csángó népdalt, mely nagy hatással volt rám.

A kulturális programot követően fantasztikus gasztronómiai élményben lehetett részünk. Székely káposzta, juhtúrós puliszka, padlizsánkrém, ez persze nem minden, hisz a kihagyhatatlan erdélyi kürtős kalács is része volt a menünek.

Felejthetetlen beszélgetésekben és ismerkedésben volt részünk, Isten tényleg ott volt köztünk, ahogy énekeltük közösen. Áldott legyen az Ő neve, ki világra jött érettünk, megbocsátotta bűneinket és megmentett a halál markaiból ott a kereszten. Köszönet mindazoknak, akik részt vettek a program szervezésében, lebonyolításában és ötletekkel járultak hozzá, hogy valóban jól érezhessük magunkat és megtapasztaljuk, hogy valóban **ÖSSZETARTOZUNK.**

Egy Wass Albert verstöredékkel zárnám soraim:

„Karácsony készül emberek,
Szépek és tiszták legyetek,
Súroljátok föl lelketek,
Csillogtassátok kedvetek,
Legyetek újra gyermekek,
Hogy emberek lehessetek.”

Kívánok személyesen mindenkinek várakozással teli készülődést az adventi időszakban és Istentől megáldott békés, szeretetteljes ünnepeket!

A gyülekezet életéből

PALÁSTHY ZSOLTNÉ CLAUDIA: ***HÍVOGATÓ***

Kedves leendő és gyakorló anyukák!

Szeretném felhívni a figyelmeteket BABA-MAMA Klubunkra, melyet a templomunkban kéthetente, minden páratlan hét péntekén 9.30-11.30-ig tartunk, amire természetesen a kisgyermekeket is szeretettel és sokféle játékkal várjuk!

Alkalmaink elején egy Igevers, vagy egy hosszabb Igeszakasz alapján áhítatot tartunk, amiből sokszor érdekes és őszinte beszélgetések kezdődnek. Ezután egy felkészült témafelelőssel olyan témákat beszélünk meg és járunk körül, mint pl. az anyaság, szülői szerepek, gyermeknevelés stb., amik mindnyájunkat foglalkoztatnak. Időnként lelkipásztorunk is ellátogat hozzánk, és ilyenkor vagy hitbeli kérdéseinket tehetjük föl, vagy mint maga is gyakorló férj és édesapa osztja meg velünk gondolatait. Az alkalmaink végén közösen imádkozunk gyermekeinkért, családjainkért vagy a minket foglalkoztató dolgokért.

Minden érdeklődőt, így Téged is szeretettel várunk!

A gyülekezet életéből

Bibliai Kör Vezetők

Novemberben új dologgal gyarapodott gyülekezetünk. Egy lelkes kis csapat kétnapos intenzív képzést kapott, hogy januártól útjára indulhassanak a házi bibliakörök a vezetésükkel. Igét olvastunk, értelmeztünk, szituációs feladatokban vettünk részt, beszélgettünk gyülekezetünk jelen állapotáról, jövőjéről. Megvizsgáltuk személyes úti batyunkat, erősségeinket és gyengeségeinket. Elemeztük hitéletünkre döntő hatást gyakorló pillanatokat, személyeket, és döbbenten a sok véletlenen felfedeztük az Úr csodás vezetését életünkben, ahogy terelgetett bennünket. Hisszük, hogy az Úr szolgálata hívott mindegyikőnket erre a feladatra. Közelebbről megismerve egymást rácsodálkoztunk, hogy milyen sok közös vonásunk van a nyilvánvaló különbözőségek mellett. A beszélgetések során eltűntek az életkori, neveltetési gátak és megtapasztaltuk, hogy milyen jó közösségben lenni egymással és az Úrral. Úgy éreztük, hogy szeretet borítja be sebeinket és rengeteg energia szabadult fel bennünk a hétköznapok továbbvitelére.

Szeretnénk, ha a januárban induló bibliakörökön kedves olvasó te is átélnéd ezt a melengető közösséget az Úr színe előtt és te is élményekben és tudásban gazdagodnál. Így válhatna igazán életünk részévé az evangélium.

Ezt kívánjuk Neked:

MI (*Janiné Vakulya Gabriella (✐)*, Hajdú Csaba, Hajdú Csabáné, Szabados Ádám, Szabados Ádámné, Babos Boglárka, Babosné László Margit, Cieklinszki Sándor, Cieklinszki Sándorné, Ferencz Annamária)

Gyülekezeti stratégia

PRESBITÉRIUM: MISSZIÓI MUNKATERV

(részletek)

** Igyekeztünk a lényeget idemásolni, a konkrét nevek illetve több apróbb rész kihagyásával. A teljes Missziói Munkaterv megtekinthető a honlapunkon.*

1. BEVEZETŐ SZAVAK

Nagyon eseménydús, izgalmas, tevékeny év áll mögöttünk. 2008-ban Gyülekezetünk nagyon komolyan mozgásba lendült mind a szolgálatokat, mind az alkalmakat, mind az új tagok befogadását, mind a belső lelki épülést, még mélyebb közösséggé formálódást illetően. Az új missziói mozdulatok, külső- és

belső építkezést illetően, vagy a minden évben rendszeresen előforduló alkalmak, ünnepek megtartására nézve is nagy utat tettünk meg. Megerősödtünk, identitásunkban megszilárdultunk, lelkesedést és sok örömet nyertünk – de talán el is fáradtunk önálló gyülekezetté válásunk második évében. Istennek legyen kimondhatatlan hála mindezért! Az Urat dicséri minden új alkalom, minden új gyülekezeti tag, minden új szolgálattevő és minden új megtérő. Ahogyan Istennek adunk hálát azokért az alkalmakért, melyeket meg tudtunk őrizni, melyek tovább fejlődhettek; azokért a hűséges egyháztagjainkért, akik évek óta járnak gyülekezetünkbe, akik szolgálatukkal több esztendeje építik az Egyházközségünket; azokért, akik Krisztus követőiként élnek és kovászként jelen vannak Rákoskeresztúron hosszú ideje állhatatosan! Mindezekért magasztaljuk Hatalmas Istenünket!

A 2009-es esztendő legjellegzetesebb feladata a meglévők, a kialakult keretek, alkalmak, szokások, lelkület megtartása, az elindult lelki folyamatok megőrzése, finomítása lesz. Mindezt csak akkor tervezhetjük jól, ha számba vesszük, mit terveztünk 2007-ben, abból mi valósult meg (és mi nem!) 2008-ban. Azután kezdhetjük el a gondolkodást arról, merre vezet bennünket a mi Urunk.

2. A 2008-AS MISSZIÓI MUNKATERV ÉRTÉKELÉSE

A **vezérige** (Ef. 2,20-22) megjelent az igei alkalmakban és a gyülekezet életében egyaránt. A **három alapmotívum (Biblia éve, közösség és misszió)** megjelentek sok szinten: a közös olvasandó Ige-szakaszban, a szerdai bibliaórákon a Biblia könyveit tekintettük át, Missziói Napot tartottunk, családias alkalmak, gyermek-, ifjúsági- és felnőtt táborokban lehettünk együtt közösségileg, nemzeti ünnepeinket közösen tartottuk meg. A **missziónk megjelölt 4 irányából** (Ifjúsági Kör indítása 2008. január közepétől; Biblia-körök (házi csoportok) indítása 2008 szeptemberétől; Tavaszi Missziói Nap; A Diakóniai munkacsoport szervezett munkájának beindítása) sajnos csak kettőt (Ifjúsági Kör, Missziói Nap) tudtunk megvalósítani. Ennek oka, hogy e kettő nagyon sok odafigyelést, energiát követelt a sok más gyülekezeti történéssel („éves rutin” és „különleges”) együtt. A megvalósítatlan terveink a 2009-re „csúsznak át”. A **„Gyülekezetlátásunk”** címszó alatt megfogalmazottakat (és azok kifejtését is) nemcsak Presbiteri órákon tanulmányoztuk át – előkészítve a hosszú távú stratégiai tanulmányt, hanem a gyakorlatban is mind megjelentek, s továbbra is a gyülekezet alapvetését képezik. Ezek a következők: CSALÁDIAS, SZERETETTEL TELI GYÜLEKEZET; MISSZIÓI ELKÖTELEZETTSÉGŰ, NYITOTT ÉS BEFOGADÓ GYÜLEKEZET; KRISZTUS-KÖZPONTÚ GYÜLEKEZET; REFORMÁTUS GYÜLEKEZET; A SZENTLÉLEK ÁLTAL MOZGATOTT GYÜLEKEZET; SZOLGÁLÓ,

MUNKATÁRSAK ÁLTAL MŰKÖDŐ GYÜLEKEZET; EGYSÉGBEN, DE KISCSOPORTOKBAN ÉLŐ KÖZÖSSÉG GYÜLEKEZET.

A **nem rendszeres alkalmakkal** kapcsolatos terveinkből többet meg is szervezhettünk: Tavaszi ifjúsági hétvége; Tavaszi evangélizációs hét; Konfirmációi ünnepély; Nyári gyülekezeti (hosszú) hétvége Mátraházán; Gyerekdélutánok; Adventi hitmélyítő hét. Különleges alkalomként – tekintve, hogy gyülekezeti tagjainknak hozzávetőlegesen harmada-negyede erdélyi gyökerű – Erdélyi Napot is rendeztünk. Nem fért már bele ebben az évbe (nem terveztünk „jó mértekkel" – ez tanulság!): Pecsuk Ottó lelkipásztor előadása (Biblia Társulat); Őszi kurzus („Kereszt-kérdések"); Családi Napok; Gyülekezeti kirándulások.

Rendszeres alkalmainkról: Az ***Istentiszteleteken*** a kiemelt ünnepi témákon túl több sorozatot tartottunk *(„Filippi levé" l;"Mózes"; „Istentiszteletek az Istentiszteletekről").* Szépen fejlődik a részvétel, de a hozzáállása is a gyülekezetnek Istentiszteletéhez. Ennek az évnek gyümölcse az is, hogy a Gyülekezet korábbi megosztottsága megszűnt, és az ún. „páratlanosok" is elkezdtek járni a délelőtti Istentiszteletekre. Minősítetten három vasárnap délelőtti Istentisztelet kapott többlet feladatot: az év első vasárnapja („Látásadó Istentisztelet" – a Missziói Munkaterv ismertetése, irányadás); Advent első vasárnapja (Istentisztelet az Ifjúsági Kör szolgálatával); az év utolsó vasárnapja (a Missziói Munkaterv és az elmúlt esztendő „mérlegének meghúzása"). Az alternatív Istentiszteteket nyár elejéig a ***Páratlan heti Istentisztelet*** testesítette meg, majd helyette egy új formára tettünk kísérletet, ***„Családias Istentisztelet"*** néven. Ebben az évben a ***szombati szeretetvendégség*** részvételben, aktivitásban egy kicsit megkopott képet mutatott. A minden hónap első szombatján megrendezett alkalom „funkciójának" egy részét átvette a szerdai bibliaóra – talán ennek is köszönhető az apadás –, de semmiképpen nem helyettesíti, hiszen másról szól a kettő. Míg ennél a közösség, a kötetlen beszélgetés a hangsúlyos, addig a bibliaórán az Ige, a tanulás, a lelkiéletünk megosztása a cél. A ***szerdai bibliaóra*** mély, hasznos és népszerű alkalom. Időszakonként az átlag részvétel 30 fő körül is volt, de az egész évet tekintve kb. 18-22 fő. A témáink voltak: bibliai fogalmak, majd bibliai személyek, az év második felében pedig a Biblia könyveiből kapunk ízelítőt. Döntően a 60 év feletti korosztály látogatja az alkalmakat, de előfordulnak gyakran ennél fiatalabbak is. Hetente, szerda délelőttönként van együtt ez a közösség. A ***hétkezdő csendességek*** nagyon meghitt, személyes, építő alkalmak, ahol tényleg vállalva a nehézségeket (télen sötét-hideg, korai kelés), kb. 15-20 gyülekezeti tag jön el rendszeresen, az átlaglétszám 10-12 fő. Egy-egy elgondolkozató idézet után zsoltáréneklés, imádság, majd zsoltárolvasás (rövid üzenetszerű kiemelésekkel), ezután következik az a rész, amikor a jelenlévők megosztják

egymással külső-belső küzdelmeiket, feladataikat, örömeiket, imatémáikat. Elcsendesedés, az egymásért és hetünkért való csendes ima után ének, rövid közös ima, végül a Miatyánk elmondásával ér véget az alkalom. A heti rendszerességű (minden péntek 18 óra) ***Ifjúsági Kör*** elindult egy 4-5 fős szolgáló csapattal. Kialakult egy erős mag (10-15 fő), akik összetartanak, rendszeresen eljönnek az alkalmakra. Nem várt csodaként, terveinken túl elindult a ***Felnőtt Ifi*** is havonta egyszer. Kb. 25-30 fő fordult meg alkalmainkon, melyre döntően egyetemista illetve dolgozó vagy kisgyermekes felnőtt fiatalok járnak. Igeolvasás, beszélgetés után az estéink második felében mindig egy-egy felnőtt fiatalokat érintő témát gondolunk át együtt (pl: munkahelyi problémák, időbeosztás, gyereknevelés, hozzáállásunk a pénzhez, párválasztás, házasság, politika…). A ***Baba-Mama Klub*** két hetenként kb. 10-12 kismamát és babát foglal magába. Az alkalmak kéthetente péntek délelőtt vannak. A ***Presbiteri órákon*** az egymás megismerése, az Ige körüli elcsendesedés, illetve a gyülekezetvezetési alapelvekről és gyakorlatról együtt gondolkozva voltunk együtt – havonta, minden hónap első péntekjén.

Ebben az évben **gyülekezeti kórusunk** is alakult, vagyis megszilárdult, s szolgálatai rendszeressé váltak. A **katechetikai szolgálatok** nem kaptak elég figyelmet ebben az évben. Az elmaradó munkatársi megbeszélések, kevés plusz alkalom sajnos jellemző volt. Mindazonáltal mind a ***gyermekistentiszteletek*** (két csoportban, sőt egy bővüléssel a legkisebbek számára indított megőrző-foglalkoztató csoporttal), mind a ***gyülekezeti hittanórák*** (két illetve egy csoportban kb. 15-18 gyerekkel), mind pedig a ***Pál apostol Katolikus Általános Iskola és Gimnáziumban*** végzett szolgálatainkat hűséggel végeztük. A ***konfirmációs órákat*** két évfolyamban folyamatosan tartottuk. Idén 7 fiú konfirmált; a második évfolyamban 11 fő készül, akik 2009-ben konfirmálnak majd. Szeptembertől induló konformációs évfolyamban jelenleg tízen vannak. A minden évben megrendezett ***Napközis táborra*** idén is sor került – sok szép pillanattal. Az idei téma Eszter könyve volt. Ennek az évnek hatalmas öröme lehetett, hogy míg az I. félévben egy óvodában („Mákvirág”), addig szeptembertől két újabb helyen („Összefogás”; „Csillagszem”) tarthattunk ovis hittan foglalkozásokat. Hatalmas szelete a szolgálatoknak ***a lelkek gondozása*** illetve a ***családlátogatás***. Ebben az évben az utóbbira kevés idő jutott, de szeptembertől a feladatok átstrukturálásával felélénkült ez is. Világossá vált, hogy hatalmas igény van a lelki beszélgetésre mind a gyülekezet tagjai között, mind a templomba betérők körében. A ***kazuáliák*** közül a keresztelések emelhetők ki, év végére várhatóan 25 megkeresztelt gyermeket jegyezhetünk be – ehhez képest 10 alatt volt a temetések száma. Aktív gyülekezeti tagunk ebben az évben nem halt meg. Az esketések száma is viszonylagosan alacsony: 5 pár. ***Felnőtt konfirmációs lelki vezetésben*** 4 fő vesz részt. Ebben az évben

elindultak az ún. ***Kurzusok*** is – ezekből idén hármat tartottunk. Viszonylag sok időt igényeltek az ***adminisztratív teendők***, valamint a különböző ***közegyházi gyűlések, kötelezettségek.*** Ennek az évnek áldott hozadéka volt a vajszlói ***testvérgyülekezetünk*** meglátogatása, a kapcsolat szorosabbá válása. Jó lenne, ha jövő évben ez a folyamat tovább gazdagodna újabb és újabb konkrétumokkal! A ***tervezett háttérmunkákból*** elvégeztük az új gyülekezeti alapítvány beindítását; új színvonalas honlapot indítottunk útjára, a templom épületét szépítettük *(Igés tábla a gyülekezeti terembe, új énektáblák, igés felirat illetve nemzeti és református zászló elhelyezése a szószék fölé; zászlótartó a templom bejáratához; új hirdetőtábla a lenti bejárathoz; a templomtorony galambpiszok-mentesítése; a fűtés rekontstrukciót is elindítottuk).* Nem végeztük el a következőket: Urnatemető „reklámozása", szórólap készítése illetve egy gyülekezetet bemutató színvonalas szórólap készítése. Egyébként az urnatemető dolgait sikerült adminisztratívan és a gyakorlatban is rendbe rakni. Emellett ebben az évben is megjelenhetett újságunk (sajnos csak két alkalommal). A kert rendben tartásában az év nagy részében sok szép mozdulatunk volt – persze ebben is akadtak még hiányosságaink. A ***munkatársak*** megbízhatóan végezték jórészt feladataikat, sőt körük bővült is. Elmondhatjuk, hogy a gyülekezet tagjainak számához képest kiemelkedően magas azok száma, akik valamilyen munkaterületen szolgálnak. A ***pénzügyi helyzetünk*** a tervezett feletti. Az adakozás, bevételeink rendkívül jól alakultak ebben az évben (ld.: 2008. évi Zárszámadás).

* * *

3. A 2009-ES MISSZIÓI MUNKATERV

3.1. VEZÉRIGE, BEVEZETŐ GONDOLATOK

KOL 2, 6-7

„MIVEL TEHÁT MÁR ELFOGADTÁTOK KRISZTUS JÉZUST, AZ URAT, ÉLJETEK IS ŐBENNE. GYÖKEREZZETEK MEG ÉS ÉPÜLJETEK FEL ŐBENNE, ERŐSÖDJETEK MEG A HIT ÁLTAL, AMINT TANULTÁTOK, ÉS HÁLAADÁSOTOK LEGYEN EGYRE BŐSÉGESEBB."

Van miért hálát adnunk… Mindig! Ám, ha az elmúlt évekre gondolunk, olyan sokat kaptunk Istentől, mint gyülekezet, hogy ki sem fogyhatunk a hálából. Ez az év annak lehet az alkalma, hogy megtanuljuk kiszélesíteni „folyónk medrét", és még mélyebbre „kikotorni", hogy mind több és több hálaáradat haladjon végig rajta. Hogy a hálaadásunk legyen egyre bőségesebb! Református gondolat ez – hiszen minden, amit teszünk, keresztyén életvitelünk, szolgálatunk, misszionk, diakóniánk mind-mind a hálaadásunkból kell kisarjadjanak. Hála legfőképpen az Evangéliumért – és hogy elfogadhattuk Krisztust.

A hangsúly tehát ebben az esztendőben azon legyen, hogy elmélyítsük a hitet, a közösséget – meggyökerezzünk, épüljünk – használva, tovább gazdagítva azt a keretet, melyet az elmúlt évben kiépített közöttünk az Úr.

Csendes belső építkezés ideje ez, hogy egy még erősebb, összetartóbb, krisztusibb közösség induljon majd újra kifelé, meghívva ebbe másokat is. Természetesen az nem azt jelenti, hogy személyesen és közösen ne beszélnénk a misszióról és ne élnénk – hiszen annak, aki elfogadta Krisztust, ez természetes életeleme! A hangsúly van csak most azon, hogy elmélyüljünk, megerősödjünk. Ennek két gyújtópontja (ami új lesz ebben az évben): a házi bibliakörök illetve a keresztkérdések-sorozat.

A *78. Zsoltár* fényében indulunk a családjaink felé, hogy szülők és gyermekek, nagyszülők és csecsemők együtt álljanak meg az Úr színe előtt, együtt éljék meg az összetartozást. A generációk egymáshoz közeledését célozza a korosztályban vegyes bibliaköri közösségek létrejötte is.

A 2009-es Missziói Munkatervet meghirdető „látásadó” Istentisztelet: 2009. január 4. 10.00

Hitünk cselekedetekben lesz gyümölcsöző – a diakónia ezért elengedhetetlen része a gyülekezeti életnek. Ennek eddig is sok megnyilvánulása volt gyülekezetünkben, azonban idén igyekszünk (tavaly ez nem sikerült) tudatosabbá, felépítettebbé tenni, jól átgondolni a körülöttünk és közöttünk lévő szükségeket és lehetőségeket! Mert hisszük, hogy a szeretet-szolgálatban, az egymásról való gondoskodásban hitünk mélyül el, elkötelezettségünk erősödik, mind több tapasztalathoz jutunk Krisztusról.

Idei vezérigénk szinte folytatása a tavalyinak: *„20. Mert ráépültetek az apostolok és a próféták alapjára, a sarokkő pedig maga Krisztus Jézus, 21. akiben az egész épület egybeilleszkedik, és szent templommá növekszik az Úrban, 22. és akiben ti is együtt épültök az Isten hajlékává a Lélek által.” (Ef. 2,20-22)* Felépültünk, megvannak a kereteink, erősödött a közösségünk számban, hitben, elkötelezettségben. Mindezek megerősödésének, megszilárdulásának ideje jött el…

3.2. A 2009-ES ESZTENDŐ FŐBB MISSZIÓI IRÁNYAI, CÉLKITŰZÉSEI

3.2.1. A Házi Biblia Körök elindítása

- ***Célja:*** Bensőséges lelki közösség, melyben *beszélgetve* (az Ige tanulmányozásában, egymás lelkének gondozásában) és *szolgálva* (egymás felé, illetve egy munkaágban a gyülekezet felé) épülnek a tagok, az egész gyülekezet javára.

- ***Vezetőik:*** Erre kiképzett, felkészített vezető és segítője csoportonként, akik maguk is egy bibliakört képezve a lelkipásztor vezetésével megélik a bibliaköri közösséget, valamint munkacsoportként közösen készülnek fel a szolgálatokra, együtt megbeszélve a csoportokban adódó problémákat, megtapasztalásokat.
- ***Rendszeressége:*** Kéthetenként a bibliakörök találkozása – a másik heteken (így szintén kéthetenként) a vezetők közössége.
- ***Időpont, helyszín:*** A csoportok tetszés szerinti helyen és időben (a vezetők illetve a csoporttagok döntik el) találkoznak, a csoportok vezetői pedig vasárnap délutánonként.

3.2.2. A Diakóniai Munkacsoport megszervezése és elindítása

- ***Célja:*** A gyülekezet tagjainak és a gyülekezet vonzáskörzetében élő rászorulók konkrét segítése, illetve összefogva más kerületi szervezetekkel, komplex segítségnyújtás.

3.2.3. Keresztkérdések-sorozat megrendezése

- ***Célja:*** Bevezetni a Biblia és a keresztyén élet alapjaiba egy erre kidolgozott, több alkalmas sorozat segítségével (*John Stott* által készített, az MRE által ajánlott könyvek alapján) az érdeklődőket. Erre meghívást kapnak az elmúlt két évben kazuáliákban részt vettek, a felnőtt konfirmandusok, valamint minden régi és frissen gyülekezetünkbe érkezett tag.

3.2.4. Családok teljesebb megszólítása és bevonása a gyülekezetbe

- A Családias Istentiszteletek mellé odaállíthatunk különböző családokat megszólító alkalmakat (híres emberek vallanak hitükről, kerti grillezés, családi vetélkedő, különböző előadások, kismama-nap ...) családi nappá bővítve… Mindezt a *78. Zsoltár* fényében!

„Amiket hallottunk és tudunk, mert őseink elbeszélték nekünk, nem titkoljuk el fiaink elől, elbeszéljük a jövő nemzedéknek: az ÚR dicső tetteit és erejét, csodáit, amelyeket véghezvitt. Intelmeket írt Jákób elé, tanítást adott Izráelnek, és megparancsolta őseinknek, hogy adják azokat tovább utódaiknak. Tudja meg ezt a jövő nemzedék, a születendő fiak, és ha felnőnek, beszéljék el fiaiknak, hogy Istenbe vessék bizalmukat; ne felejtsék el Isten nagy tetteit, és tartsák meg parancsolatait.Ne legyenek olyanok, mint őseik, a dacos és lázadó nemzedék, az állhatatlan szívű nemzedék, amelynek lelke nem maradt hű Istenhez…”

3.3. A VASÁRNAP DÉLELŐTTI ISTENTISZTELETEK IGEHIRDETÉSEINEK TERVEZETT TÉMÁI

Az 1. Korinthusi levél magyarázata; „Kicsoda Isten?” (Az Isten-képünk kitisztítása); Egy-egy bibliai személy bemutatása (József (Jákób fia); János apostol; pogányok az evangéliumokban); Korunkra reflektáló Igehirdetések (pl: „A tévé”; „Az Evangélium és a posztmodern”…); egyéb év közben felvetődő témák…

3.4. TERVEZETT RENDSZERES ALKALMAINK *(Lásd: újságunk hátsó lapján!)*

3.5. KATECHÉZIS

- Óvodás hittan 3 óvodában *(„Mákvirág”, „Csillagszem”; „Összefogás”)*
- Gyülekezeti hittanórák *(heti 1 csoport –kb. 20 fős létszámmal)*
- Vasárnapi gyerekistentiszteletek *(3 csoportban)*
- Családias Istentisztelet alatti gyerekfoglalkozás *(havonta egy alkalom)*
- Konfirmációi felkészítés *(2 évfolyamban – heti 1 órában, péntekenként)*
- Felnőtt konfirmációs oktatás *(személyesen, egyéni ritmusban, „levelező” (felnőttesebb) módszerrel)*
- Református hitoktatás a Pál apostol Katolikus Általános Iskola és Gimnáziumban – *évfolyamonként egy-egy csoporban, heti két-két órában*

3.6. RENDKÍVÜLI ALKALMAINK

- Ökumenikus imahét (a szomszéd felekezetekben bekövetkezett változások nyomán van rá reménység, hogy megszervezhető Rákoskeresztúron is végre!)
- Tavaszi ifjúsági hétvége (konfirmandusok két évfolyama illetve az IFI részvételével)
- Családi nap
- Tavaszi evangélizációs hét (Pünkösd hetében a Konfirmáció előtt)
- Testvérgyülekezetünk meglátogatása
- Gyülekezeti kirándulások (pl: Vizsoly, Sárospatak, Debrecen, Pápa…)
- Nyári gyülekezeti hétvége
- Kapcsolatfelvétel, vendégül látása a vajszlói testvérgyülekezetnek
- Keresztkérdések-sorozat
- Adventi hitmélyítő hét
- Orgonakoncertek
- Halottak napja idején vasárnapi Istentiszteletre hívni az egy-két éven belüli gyászolókat – e témájú Istentiszteletre

3.7. TOVÁBBI FELADATOK ÉS HÁTTÉRMUNKÁK

- Azoknak a regisztrált gyülekezeti tagoknak (2007 eleji névsor) módszeresen utánanézni, akikről nem tudunk semmit
- Az urnatemető reklámozása, igényes információs lap készítése
- Igényes szórólap készítése gyülekezetünkről
- A gyászolókra való komolyabb odafigyelés kialakítása (diakóniai és missziói jelleggel).
- A templom középső szintjének kifestése
- A gázfűtés-rekonstrukció folytatásának átvizsgálása, kivitelezése
- A gyülekezeti mellékhelyiségek és konyha felszerelésének felújítása

Összeállította: Sóskuti Zoltán missziói lelkipásztor és Dr. Hajdú Csaba gondnok

Áttekintette, kiegészítette, jóváhagyta:

az Egyházközség Presbitériuma 2008. november 16-i Presbiteri gyűlésén

Gyülekezetünk alkalmai,

melyekre szeretettel hívunk minden érdeklődőt:

Istentiszteletek – *minden vasárnap délelőtt 10.00*
Családias Istentisztelet/Családi Nap –*hónap 4. vasárnapján, 16.30*
Hétkezdő csendesség – *minden hétfőn reggel 6.30*
Szerda délelőtti bibliaóra – *minden szerda délelőtt 10.00*
Ifjúsági óra – *minden pénteken este 6.00*
Baba-Mama Klub – *minden páratlan pénteken délelőtt 9.30*
Presbiteri óra – *minden hónap 1. péntekjén 19.45*
Felnőtt IFI – *minden hónap utolsó péntekjén 20.00*
Szeretetvendégség – *minden hónap első szombatján délután 16.00*
Kurzusok (egyháztörténeti, családi, bibliai és munkatársképzést segítő témákban) – *meghirdetett időpontokban*
Házi Biblia Körök – *kéthetente*
Házi Biblia Körök Vezetőinek Találkozása – *kéthetente vasárnap délután*
Templomépület és udvar takarítása, rendezése – *hónap 2. szombat de.*

További fontos időpontok *(Jegyezzük be naptárainkba!)*

Gyülekezeti nyári hosszúhétvége:
Balatonföldvár, 2009.június 26-29. (péntektől-hétfőig – 4 nap)

Ifjúsági és konfirmandus tavaszi hétvége (vajszlói fiatalokkal együtt):
Mátraháza, 2009. április 3-5. (péntek délutántól-vasárnapig)

1 napos buszos kirándulás Komáromba (a rákosligeti testvéreinkkel):
2009. május 9. (szombat)

Gyülekezeti missziós részvétel Családi Napon
Akadémia-Újtelep, 2009. május 16. (szombat)

KERESZTÚT című újság
Kiadja: a Budapest-Rákoskeresztúri Missziói Református Egyházközség
***Jelen szám felelős szerkesztője*: Sóskuti Zoltán *Lektorálta*: Kelemen Zoltán és Szabados Ádámné**
Köszönetet mondunk mindazoknak, akik hozzájárultak írásukkal, ötletükkel újságunkhoz!
***Elérhetőségek*:**
NET: keresztur.zsoltar.hu; MAIL: soskutizoltan@gmail.com; TEL: 06-30-822-5435; 209-4267
***Postacím:* 1173. Pesti út 31.**